

Література

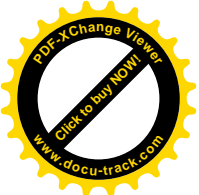
1. Воробйов Ю.М. Формування власного фінансового капіталу підприємства / Ю.М. Воробйов // Фінанси України. – 2002. - №3. – С. 36-40.
2. Довбня С.Б. Модель комплексної оптимізації фінансування підприємства / С.Б. Довбня // Фінанси підприємств. – 2006. - №5. – С. 58-62.
3. Марченко А.А. Аналіз джерел формування фінансових ресурсів / А.А. Марченко // Фінанси України – 2002 - №9. – С.102-108.
4. Маршалл А. Принципы экономической науки / А. Маршалл // Пер. с англ. – М.: "Прогрес". – 1993. – 193 с..
5. Плисак В.Й. Управління ризиком фінансової стійкості підприємства / В.Й. Плисак // Фінанси України - №1. – 2001. – С. 67 – 72.
6. Шевцова О.Й. Управління вартісно-ризиковими чинниками та часовими аспектами фінансування потреб у капіталі підприємств / О.Й. Шевцова // Фінанси України – 2006. - №3. – С.72-78.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ МАЙНОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

*Білошкурський Микола Васильович,
к. е. н., доцент кафедри маркетингу
та управління бізнесом Уманського
державного педагогічного університету
імені Павла Тичини
e-mail: nickbrown@mail.ru*

Майновий потенціал підприємства є одним з найважливіших факторів будь-якого виробництва, його склад і ефективність використання прямо впливає на кінцевий результат господарської діяльності. Майновий потенціал підприємства можна визначити як сукупність ресурсів, контрольованих підприємством, що функціонують у матеріальній, нематеріальній, фінансовій формах та, використовуючи які, підприємство сподівається отримувати майбутні економічні вигоди у формі чистого доходу, доданої вартості та чистого прибутку.

Майновий стан підприємства і його стабільність значною мірою залежать від того, яке майно є в розпорядженні підприємства, в які активи вкладено капітал і який дохід вони йому приносять. Керівництво підприємства має чітко уявляти, за рахунок яких джерел ресурсів воно буде здійснювати свою діяльність і в які сфери діяльності буде вкладати свій капітал.

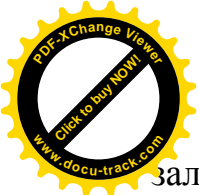

Політика управління майновим потенціалом підприємства передбачає постійне здійснення перегляду наявного складу майна і порівняння його із отриманими фінансовими результатами. При цьому доцільно використовувати ще й порівняння з попередніми роками і визначати, за якої політики та структури активів підприємство працювало найрентабельніше з метою розробки шляхів оптимізації складу майна.

Аналізуючи ефективність використання капіталу ПАТ «Ватутінський хлібокомбінат» за 2007-2012 рр., можна зробити висновок, що чистий дохід від реалізації збільшився в 6 разів. Знизилася значення показника фондоозброєності, що свідчить про недостатню забезпеченість працівників основними виробничими засобами. Показник фондovіддачі має тенденцію до збільшення з 1,39 до 3,05. Це сталося за рахунок збільшення обсягів виробництва продукції. На 55 % зменшилась оборотність оборотних коштів, що свідчить про збільшення терміну витрачання коштів на виготовлення продукції та отримання виручки від її реалізації, і є негативним чинником виробничо-господарської діяльності підприємства. За 2011-2012 рр. рентабельність сукупного капіталу та власного капіталу знизилися на 0,3% та 1,6% відповідно. Це свідчить про зниження ефективності використання майнового потенціалу.

Нині доцільно вести мову не лише про проблеми структурування майнового потенціалу, особливо власного, а й про таргетування. Під таргетуванням структури власного капіталу слід розуміти особливості формування принципів оптимізації, яких дотримуються асоційовані підприємства для установлення цільової структури власного капіталу з метою досягнення високих фінансових результатів чи зменшення збитків підприємства і його учасників та замовників, а також зростання фінансової стійкості. Отже, варто акцентувати увагу на таких принципах оптимізації використання майна підприємства:

По-перше, одним із напрямів поліпшення стратегії залучення кредитного капіталу підприємства є розробка внутрішніх нормативних документів, за допомогою яких можна оцінювати перспективність та доцільність способів

залучення та структуру джерел позичкових ресурсів.

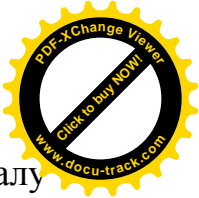
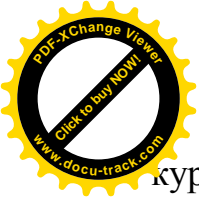
По-друге, з розвитком вітчизняного фондового ринку, а саме такого його сегмента, як ринок облігацій, залучення підприємствами кредитних ресурсів дасть змогу створити конкуренцію банківському кредитуванню, що приведе до зниження процентної ставки за банківськими кредитами, поліпшення умов кредитування, створення передумов до розвитку довготермінового банківського кредитування та інших видів залучення кредитних ресурсів.

Зазвичай підприємства зацікавлені у залученні позичкового капіталу, оскільки відсотки за кредит розглядаються як витрати і не включаються в оподаткований прибуток. Але політика управління майновим потенціалом повинна забезпечувати пошук компромісу між можливістю зростання фінансового потенціалу підприємства та фінансовою стійкістю.

Для вирішення даного питання керівництву ПАТ «Ватутінський хлібокомбінат» слід звернути увагу на прискорення оборотності оборотних коштів, оскільки це зменшує потребу в залученні додаткових коштів, дозволяє підприємству вивільняти частину оборотних коштів як для невиробничих, так і для довгострокових виробничих потреб (так зване абсолютне вивільнення), або для додаткового виробництва продукції (відносне вивільнення).

Враховуючи сукупний вплив зовнішніх і внутрішніх факторів, підприємство може застосувати наступні шляхи підвищення ефективності використання оборотних коштів: раціональна організація виробничих запасів: ліквідація наднормових обсягів запасів сировини і матеріалів; вдосконалення нормування; поліпшення організації постачання; скорочення часу перебування оборотних коштів у незавершеному виробництві; зведення до мінімуму виробничих запасів, скорочення підзвітних сум, витрат майбутніх періодів; уникання дебіторської заборгованості.

З метою скорочення дефіциту власного оборотного капіталу акціонерне товариство може спробувати поповнити його за рахунок випуску і розміщення нових акцій і облігацій. Однак при цьому необхідно мати на увазі, що випуск нових акцій не тільки дорогий процес, але він може призвести до падіння їх

курсу і стати причиною банкрутства. Зменшити дефіцит власного капіталу можна за рахунок прискорення його оборотності шляхом скорочення строків будівництва, виробничо-комерційного циклу, наднормативних залишків запасів, незавершеного виробництва тощо.

Для підприємства важлива не тільки оцінка його майнового стану на поточний момент з метою усунення недоліків фінансово-господарської діяльності, але і забезпечення його стабільності з позиції довгострокової перспективи. Вона пов'язана насамперед із загальною фінансовою структурою, ступенем її залежності від кредиторів та інвесторів.

УПРАВЛЕНИЕ ИННОВАЦИОННЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ

*Божанова Е.В. ,к.е.н., доцент каф.
финансов, НМетАУ*

*Ткаченко И.Д. , студент гр. ФК-09-м,
НМетАУ
tkachenko-ilya@mail.ua*

В современных условиях хозяйствования промышленных предприятий большое значение приобретает тщательное изучение такой экономической категории как «инновационный потенциал» предприятия. Данная экономическая категория в отечественной экономической литературе появилась достаточно недавно. Значение и важность изучения этого явления обусловлены тем, что конкурентоспособность предприятия определяется совокупностью возможностей предприятия в различных сферах деятельности взаимосвязанных между собой т.е. потенциалом предприятия. Сложность и многогранность данной категории, а также разнообразие подходов к объяснению требует четкого выяснения экономической сущности понятия «инновационный потенциал », и его роли в современной экономике. Между